

*Regnum David erit usque in æternum
ante faciem Domini.*

Léctio libri secundi Samuélis

7, 1-5. 8b-12. 14a. 16

- ¹ Factum est cum sedisset David rex in domo sua,
et Dóminus dedisset ei réquiem úndique
ab univérsis inimícis suis,
² dixit ad Nathan prophétam:
«Vidésne quod ego hábitem in domo cédrina,
et arca Dei pósita sit in médio péllium?».
³ Dixítque Nathan ad regem:
«Omne, quod est in corde tuo, vade, fac,
quia Dóminus tecum est».
⁴ Factum est autem in nocte illa,
et ecce sermo Dómini ad Nathan dicens:
⁵ «Vade et lóquere ad servum meum David:
Hæc dicit Dóminus:
Numquid tu ædificábis mihi domum ad habitándum?

[6-8a]

- ^{8b} Ego tuli te de páscuis sequéntem greges,
ut esses dux super pópulum meum Israel,
⁹ et fui tecum in ómnibus, ubicúmque ambulásti,
et interféci univérsos inimícos tuos a fácie tua;
fecíque tibi nomen grande iuxta nomen magnórum,
qui sunt in terra.
¹⁰ Et ponam locum pópulo meo Israel et plantábo eum,
et habitábit in eo et non turbábitur ámplius;
nec addent filii iniquitátis ut afflígant eum sicut prius
¹¹ et ex die, qua constitui iúdices
super pópulum meum Israel,
et réquiem dabo tibi ab ómnibus inimícis tuis.
Prædicítque tibi Dóminus
quod domum fáciat tibi Dóminus.

¹² Cumque compléti fúerint dies tui,
et dormíeris cum pátribus tuis,
suscitábo semen tuum post te,
quod egrediétur de viscéribus tuis;
et firmábo regnum eius.

[13]

^{14a} Ego ero ei in patrem, et ipse erit mihi in filium.

[14b-15]

¹⁶ Et stábilis erit domus tua et regnum tuum
usque in ætérum ante fáciem meam,
et thronus tuus erit firmus iúgiter».

Verbum Dómini.